Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1888. Wydano i rozesłano dnia 31. Grudnia 1888. **Część XXVIII.**

Nr. 94.

Instrukcya

techniczno-administracyjna dla regulacyi potoku Krzemienicy i Babulówki z dopływami, oraz potoku Trześni, wydana w wykonaniu §. 7 ustawy z dnia 10 Czerwca 1888, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 70 przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, a zatwierdzona reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 10. Listopada 1888, l. 14262.

§. 1.

Wykonanie robót regulacyjnych na potokach Krzemienicy i Babulówce na przestrzeni od gminy Hyki do ujścia do Wisły, tudzież uregulowania potoków Rowu i Trześni, które mają być przeprowadzone jako przedsiębiorstwo krajowe, oraz zwierzchni nadzór nad budową, obejmuje stosownie do §. 7. ustawy krajowej z dnia 10. Czerwca 1888, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 70 Wydział krajowy.

Przyznany w tymże §. 7. wymienionej ustawy tak Namiestnictwu jak i stronom interesowanym wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, (§§. 11., 12., 18., 19., 20. i 21. niniejszej instrukcyi) wywiera Namiestnictwo przez swoje organa, strony zaś interesowane przez delegata spółki wodnej, mającej się zawiązać w myśl §. 4. powołanej ustawy.

§. 2.

Za podstawę techniczną powyższej regulacyi służyć ma projekt, który ułoży Administracya państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym. Zmiany

w ułożonym w ten sposób projekcie poczynić może Wydział krajowy w porozumieniu z Administracyą państwa tylko pod tym warunkiem, jeżeli takowe nie spowodują podwyższenia preliminowanej w ustawie sumy kosztorysowej. Regulacya obejmuje następujące roboty:

1) roboty regulacyjne na Krzemienicy, Babulówce, Rowie i Trześni, tudzież obwałowanie Krzemienicy, Babulówki i Rowu wraz z potrzebnem ubezpieczeniem brzegów i szkarp wałów, niemniej też utrzymanie tych robót w czasie budowy;

2) korekcyę i uzupełnienie wpadających do wymienionych potoków rowów osuszających, o ile takowe wywierają szkodliwy wpływ na bieg i ustrój tych potoków;

3) budowę szluz i przepustów tak dla odwodnienia, jak i dla kolmatacyi;

4) wreszcie budowle w odciętych starych łożyskach, mające na celu przyspieszenie zamulenia.

§. 3.

Pięcioletni okres budowy tej regulacyi, oznaczony w §. 1. ustawy, trwać ma od roku 1888 do roku 1893.

W czasie tym wzbronione są wszelkie prywatne budowle wodne na Krzemienicy, Babulówce, Rowie i Trześni, sprzeczne z projektem regulacyjnym.

§. 4.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na poboczne roboty, wyszczególnione w §. 2. niniejszej instrukcyi a objęte rubryką rozmaitych i nieprzewidzianych wydatków w kosztorysie, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu, pokryte będą z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 10. Czerwca 1888, Dz. u. kraj. Nr. 70 i nie mogą przekroczyć sumy 155.000 zł. a. w.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wpłacane do funduszu regulacyjnego w czasie oznaczonym w §§. 1. i 5. specyalnej ustawy krajowej, tudzież w §. 3. niniejszej instrukcyi, w równych ratach rocznych z góry, bezzwłocznie po konstytucyjnem zatwierdzeniu preliminarzy, krajowego i państwowego.

§. 6.

Datek konkurencyjny ma być wpłacony przez uczestników spółki do funduszu melioracyjnego względnie do kasy krajowej w rocznych równych ratach na dniu 1. Lipca każdego roku. Raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być natychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych ściągnięte będą w razie potrzeby w drodze politycznej egzekucyi, wedle mającego się założyć katastru konkurencyjnego, lub też za pomocą operacyi kredytowej. W tym drugim wypadku znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. ust. p. Nr. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki, jak i ściągania datków konkurencyjnych przez c. k. Urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. ustępu *c*) specyalnej ustawy krajowej przez właściwą w myśl §. 76. kraj. ustawy wodnej władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowania datków konkurencyjnych ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65. i 66. kraj. ust. wodnej przez spółkę, a w razie, gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Wykonanie robót porucza Wydział krajowy inżynierowi pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego, zarząd zaś budowy pod względem administracyjnym i rachunkowym mianowanemu przez siebie dla każdej poszczególnej sekcyi potoku delegatowi, względnie tegoż zastępcy, wspólnie z przeznaczonym do wykonania robót inżynierem.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby kierownik budowy, nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płacy miesięczne do wysokości 30 złr. w. a.

W razie potrzeby polepszenia płac dozorców, lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców ponad przepisaną liczbę jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwie-

niem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika budowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 150 złr. a. w. dla inżyniera, a 90 złr. a. w. dla inżyniera asystenta. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróży do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej po za obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pola robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży, według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 klmetr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania, oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 złr. a. w. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych, w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Minist. rolnictwa.

§. 9.

Delegat Wydziału krajowego, względnie jego zastępca czuwa nad ogólnym postępem budowy, utrzymuje u siebie kasę funduszów przez Wydział krajowy na budowę wyasygnowanych, i znosi się we wszystkich sprawach administracyjnych, dotyczących budowy, bezpośrednio z Wydziałem krajowym, jako zawiadujący zaś funduszem na budowę przeznaczonym, odpowiedzialnym jest wobec Wydziału krajowego za całość i należyte użycie funduszów do swej dyspozycyi udzielonych. Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków, określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem w obec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, jest odpowiedzialny w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki, czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

W szczególności kierownik budowy koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k. Urzędu podatkowego lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów, na budowę użyć się mających.

Kierownik budowy sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyj, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy; utrzymuje w porządku akta budowy, (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy itp.) a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie, gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę regulacyi, lub też strony interesowane tej zmiany zażądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek

z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie, gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót jak: przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć winien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazaniem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie nie dojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 (Dz. ust. kraj. Nr. 38.) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu kraj. ust. wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie

odstąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia, lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy ograniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa regulacyjnego.

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi kierownik budowy wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia. zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład, lub zarządzi wybudowanie stosownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy, należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku, przybytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa, lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winne być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza

Delegat wspólnie z inżynierem czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przdsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznymi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych.

Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rze-

czone materyały; przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególe i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Kierownik budowy winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo, bądź w drodze licytacyi, bądx też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową, z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl § 9., a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez kierownika budowy sporządzonych, w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyę bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat licytacyi, tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyę przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe, lub też w zupełności wykonane, lecz 500 zł. a. w. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy.

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 zł. a w., komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyę (§. 19. instrukcyi).

Odbioru dokonywają delegat i kierownik budowy, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza;

2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy ustawić tymczasowy wodoskaz;

3. liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur;

4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;

5. odbiór materyałów budowlanych;

6. zmiany zaszłe w łożysku rzeki i wpadających do niej potoków, oraz ewentualna potrzeba zmiany w projekcie, przy równoczesnem zamieszczeniu szkicu w dzienniku i podaniu zwiększenia lub zmniejszenia kosztów;

7. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą;

8. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

9. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§ 18.

Tak Administracyi państwa jak i stronom interesowanym (wydziałowi spółki) przysługuje prawo, przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i spółki wodnej.

§. 19.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya, składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata stron interesowanych, względnie wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a*) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonywane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyą wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a*) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny.

Protokół kolaudacyjny, zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy, wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy. Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków każdego funduszu regulacyjnego prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Jeżeli w przeciągu dwóch miesięcy ani Namiestnictwo, ani wydział spółki nie podniosą zarzutów, uważa się rachunek za przyjęty.

Zarzuty podniesione usprawiedliwia Wydział krajowy przedstawieniem stanu rzeczy i motywów, w razie zaś, gdyby to nie skutkowało, przedkłada sprawę do rozstrzygnięcia Ministerstwu rolnictwa.

§. 22.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. Listopada 1887, Dz. u. kr. Nr. 68.

§. 23.

Sprawy nieprzewidziane niniejszą instrukcyą, będą przedmiotem oddzielnych rozporządzeń.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. Września 1888.

Nr. 95.

Regulamin

wydany w porozumieniu z Wydziałem krajowym, normujący zakres i sposób wywierania wpływu przez Administracyę państwa i Wydział krajowy na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa osuszenia bagien Oleskich, stosownie do postanowień §. 6. ustawy z dnia 10. Czerwca 1888, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 71, i ostateczny kosztorys zatwierdzony reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 10. Listopada, 1888 L. 14262.

§. 1.

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich powiatu brodzkiego i złoczowskiego: Chwałów, Zahorce, Olesko, Konty, Czyżki, Juskowice, Sokołówka, Razniów i Turce, ma być wykonane w ciągu lat dwóch, począwszy od roku 1888 według projektu Wydziału krajowego z r. 1886, kosztem nie przekraczającym sumy 40.000 zł. a. w.

Wydziałowi krajowemu przysługuje jednak prawo poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa, jeżeliby takowe

okazały się potrzebnemi lub pożytecznemi, przy czem nie może być przekroczoną powyższa suma kosztów.

§. 2.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych prowadzić ma stosownie do postanowienia §§. 1. i 6. ustawy krajowej z dnia 10. Czerwca 1888, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 71, spółka wodna, która winna być zawiązaną na podstawie §. 45. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 38, przyczem zastrzega się tak dla Namiestnictwa jak i dla Wydziału krajowego wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych całego przedsiębiorstwa po myśli następujących postanowień §§. 5. do 16.

§. 3.

Przyznane w §. 3. powołanej ustawy krajowej 20% zasiłki państwowe i krajowe mają być wypłacone wydziałowi spółki wodnej w czasie budowy w dwóch równych ratach rocznych z góry, bezzwłocznie po konstytucyjnem zatwierdzeniu preliminarzy państwowego i krajowego. Datki konkurencyjne mają być uiszczone przez uczestników spółki w dwóch równych ratach rocznych, a to za pierwszy rok budowy natychmiast po oznaczeniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki, natomiast datek konkurencyjny na drugi rok budowy w przeciągu 14 dni po rozpoczęciu drugiego roku budowy.

Datki prywatnych stron interesowanych ściągnięte będą w razie potrzeby w drodze politycznej egzekucyi, według mającego się założyć katastru konkurencyjnego, lub też pokryte będą za pomocą operacyi kredytowej. W tym drugim wypadku znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116 tak co do zaciągnięcia pożyczki, jak i ściągania rat anuitetowych przez właściwe Urzędy podatkowe.

§. 4.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie po myśli §. 3. ustępu *c*) powołanej ustawy krajowej przez właściwą w myśl §. 76 kraj. ustawy wodnej polityczną Władzę powiatową.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów tudzież uregulowania datków konkurencyjnych ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65 i 66 kraj. ust. wodnej przez spółkę, a w razie gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzygnie o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 5.

Koszta właściwej budowy objęte kosztorysem, pokryte będą z funduszu budowy, preliminowanego na 40.000 zł. a. w., natomiast koszta utrzymania mających się wykonać budowli, niemniej też koszta kierownictwa budowy i zarządu, ponosić winni wyłącznie uczestnicy spółki wodnej (§. 5. ustawy).

§. 6.

Tak Namiestnictwu jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysyłania delegatów swoich do wydziału spółki z głosem stanowczym.

§. 7.

Uchwały wydziału spółki, przeciw którym jeden albo obydwaj delegaci głosowali muszą być przed wykonaniem przedłożone Namiestnictwu do zatwierdzenia, jeżeli który z delegatów ze względu na ważność powziętej uchwały tego zażąda, a wydział spółki obowiązanym będzie, trzymać się w tej mierze decyzyi Namiestnictwa.

§. 8.

Przewodniczący winien na żądanie jednego albo obydwóch delegatów zwołać posiedzenie wydziału spółki, a w razie sprzeciwiania się przewodniczącego, zwoła posiedzenie c. k. Starosta powiatu, w obrębie którego siedziba spółki się znajduje.

§. 9.

Prowadzenie budowy porucza wydział spółki wodnej, powołanemu przez siebie kierownikowi technicznemu oraz technicznym organom pomocniczym, których wynagrodzenie, unormowane przez tenże wydział ma być pokryte wyłącznie z funduszów spółki.

§. 10.

W razie, gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie, służącym za podstawę regulacyi, lub też strony interesowane tej zmiany zażądały, winien kierownik budowy za pośrednictwem wydziału spółki, przedstawić odpowiedny wniosek Wydziałowi krajowemu, który udzieli takowy Namiestnictwu dla spólnej narady, w razie potrzeby dla zbadania sprawy na miejscu, a następnie ostatecznego zatwierdzenia.

§. 11.

Wykonanie budowli ma się odbywać z reguły w zarządzie własnym a przedewszystkiem za wynagrodzeniem od wymiaru. Częściowe roboty może oddać wydział spółki na wniosek kierownika budowy w przedsiębiorstwo w drodze akordów na podstawie cen jednostkowych.

W razie gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w kosztorysie, winny być takowe przedstawione przez wydział spółki do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu w porozumieniu z Namiestnictwem.

§. 12.

Dla uwidocznienia postępu budowy ma być prowadzony dziennik budowy, na podstawie którego kierownik budowy z końcem każdego miesiąca za pośrednictwem wydziału spółki przedkłada Wydziałowi krajowemu sumaryczne sprawozdanie, o każdomiesięcznym postępie budowy, które następnie ma być udzielone Namiestnictwu.

§. 13.

Do kontroli wykonujących się robót regulacyjnych tak pod względem jakości jak i kosztów, przeznacza Wydział krajowy i Namiestnictwo własnych techników, którzy każdego czasu mają prawo przekonywać się na miejscu o postępie jakości i cenach robót, a nadto mogą brać udział w obradach spółki z głosem doradczym.

§. 14.

Z końcem każdorocznego okresu budowy winien wydział spółki prosić o kolaudacye wykonanych robót, którą bezzwłocznie zarządza Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem za pośrednictwem własnych organów technicznych.

Koszta kolaudacyi również jak i kontroli robót przez techników rządowych i krajowych, pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny przedkłada się Wydziałowi krajowemu, który udziela takowy za pośrednictwem Namiestnictwa do wiadomości Ministerstwu rolnictwa.

§. 15.

Po upływie każdorazowego okresu budowy, wydział spółki winien przedłożyć Wydziałowi krajowemu doroczne sprawozdanie z czynności budowlanej z podaniem rezultatów i innych ważniejszych spostrzeżeń co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa, Ministerstwu rolnictwa, a po załatwieniu tegoż przez Ministerstwo, wyda potrzebne zarządzenia.

§. 16.

Rachunki udokumentowane z wydatków ma spółka wodna przedkładać Wydziałowi krajowemu z końcem każdego roku razem z preliminarzem i programem robót na rok przyszły. Rachunki te po przejrzeniu w Wydziale krajowym, przesłane będą Namiestnictwu celem podania ich do wiadomości Ministerstwu rolnictwa.

§. 17.

Po ukończeniu budowy wyda Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym stosowne zarządzenia dla zabezpieczenia utrzymania wykonanych budowli po myśli §. 5. w związku z §. 3. ustawy z dnia 10. Czerwca 1888, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 71.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. Września 1888.

Nr. 96.

Ustawa

z dnia 15. Listopada 1888, o ubezpieczeniu budynków kościelnych i plebańskich od ognia.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Komitet parafialny utworzony w myśl §. 13. ustawy o konkurencyi kościelnej z dnia 15. Sierpnia 1866, L. 28. Dz. u. kr., powinien bez przerwy ubezpieczać od ognia budynki kościelne i plebańskie w zakładzie asekuracyjnym.

§. 2.

Wydatki na rzeczone ubezpieczenie mają być w ten sam sposób pokryte jak koszta stawiania i utrzymywania budynków kościelnych i ple-

bańskich. Jednakowoż c. k. Rząd i fundusze w Administracyi państwowej pozostające, nie są obowiązane przyczyniać się z jakiegokolwiek tytułu do tych wydatków, i nie biorą też udziału w korzyściach z ubezpieczenia wynikających.

§. 3.

Wynagrodzenie uzyskane za szkodę pożarem wyrządzoną, wpływa do funduszu konkurencyjnego i użyte być winno na pokrycie tej części kosztów, którą ponoszą ubezpieczający na odbudowanie lub naprawę budynków przez ogień zniszczonych lub uszkodzonych.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Gautsch** w. r.